

עפ"ת 31138/03/15 - גהד אבו מוסה (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 31138-03-15 אבו מוסה (עציר) נ' מדינת ישראל
ת.ז. פ"ל 6266-09-14
023171598

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
המשיבה
גהד אבו מוסה (עציר)
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד טל כהן

ב"כ המשיבה - עו"ד ארז ריכטנברג

המערער הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ביום 20.09.14 המערער נהג אופנוע ברח' יפת ביפו. הוא עשה זאת למרות ששלוש פעמים קודם לכן בתי משפט פסלו אותו מלנהוג, ולמרות שמעולם לא החזיק רישיון נהיגה כדין. בנוסף, המערער נהג באותו מעמד תחת השפעת סמים, כלומר, נהג בשכרות, וכאשר נתפס על-ידי השוטרים היה בפועל בהשפעת הסמים - התנדנד בעמידה, נכשל במבחן הליכה ועוד.

מדובר במי שהוא יליד 1968, צבר לחובתו הרשעות רבות בתחום הפלילי, גם כאלה שמשלבות עבירה של נהיגה ללא רישיון וכיוצא באלה, דברים שיש בהם היבטים תעבורתיים, וגם עבירות בתחום התעבורתי ה"טהור", על-פי גיליון הרשעותיו התעבורתי, ויש לומר ולהזכיר שכל אותה עת, אף באותם מקרים שבהם לא נדון על עבירות של נהיגה ללא רישיון, המערער נהג ללא רישיון, כך ברור.

נגד המערער תלוי היה ועומד עונש מאסר ופסילה, אך בעיקר מאסר מותנה של שישה חודשים, שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

בית משפט קמא הרשיע את המערער בשל מעשים אלה על-פי הודאתו, עובדה שאכן יש לזקוף לזכותו של המערער, ובסופם של הליכים, לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, גזר על המערער עונשים שונים, במרכזם שבע שנות פסילה, 24 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו, ובתוספת שישה חודשי מאסר בפועל שהופעלו מהתנאי במצטבר - סך הכל 30 חודשי מאסר בפועל.

הערעור הוא על עונש המאסר בפועל. על-פי שיטתו של הסנגור, בית משפט קמא קבע מתחמי ענישה שאינם נכונים בנסיבות, בוודאי לא בהשוואה לפסיקה הנוהגת כפי שהוצגה על-ידו. הן ובעיקר במישור של קביעת מתחם ענישה לעבירת השכרות והן למתחם הענישה הכללי שקבע לכלל העבירות אותן עבר המערער.

ההלכה היא, ראה למשל ע"פ 10733/08, **חננ' דבלט נ' מדינת ישראל**, [תק-על] 2011 (1), 1955: "כידוע, הכלל הוא שאין ערכאת הערעור ממירה את שיקול דעתה של הערכאה הדיונית בשיקול דעתה שלה, בכל הנוגע לגובה העונש שנקבע בעניינו של נאשם, זולת בנסיבות חריגות שבהן נפלה בגזר הדין טעות מהותית הבולטת על פניה, או שהעונש חורג באופן קיצוני מרמת הענישה הנהוגה בנסיבות דומות..." .הלכה זו לא השתנתה, גם אחרי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

הנני מסכים עם חלק מטיעוניו של ב"כ המערער, כמו למשל שיכול ובית משפט קמא, בקביעת מתחם הענישה לעבירת השכרות, קבע מתחם גבוה מהמתחם הנכון, בוודאי ברף התחתון שלו, גם בנסיבות החמורות של מקרה זה. יכול וצודק ב"כ המערער שבית משפט קמא לא נתן משקל מספיק לפסיקה שהציגה ההגנה בפניו, אך בסופם של דברים, הענישה שהטיל בית משפט קמא על המערער בתחום עונש המאסר של 24 חודשים, כאשר מדובר במי אשר נוהג שוב ושוב מבלי שהוציא אי-פעם רישיון נהיגה, ומי שנוהג בפסילה מלנהוג כאשר שלושה פסקי דין שונים הורו לו כך לעשות, הוא עושה כן כאשר הוא שיכור ברמה שאיננו יכול לשלוט באופנוע עליו הוא נוהג, אזי קביעת מתחם ענישה של מאסר בפועל בן 20-30 חודשים כפי שקבע בית משפט קמא, ובעיקר העונש שגזר של 24 חודשים יחד עם הפעלה במצטבר של שישה חודשים בכפוף, אי-אפשר לומר לגביהם שהעונש מוטעה, בוודאי מוטעה ברמה כזו המצדיקה התערבות ערכאת הערעור.

נכון וזכותו של המערער, אפשר להביא את העובדה שהוא הודה והחל בהליך שיקומי בשב"ס. אף נסיבותיו האישיות הן בנות משקל, אבל בית משפט קמא לא קבע את עונשו של המערער ברף העליון של המתחם אותו ציין, אלא פחות מהרף העליון. בנסיבות שבהן בית משפט קמא צירף את עונש המאסר המותנה שהופעל, הן נסיבות מיוחדות במקרה זה ואי-אפשר לומר, כפי שטוען המערער, שבית משפט קמא תחם את עונשו ברף העליון של המתחם שקבע.

אציין, שבית משפט קמא בתחום הפסילה בפועל דווקא הלך לקראתו של המערער, שפסל אותו רק לשבע שנות פסילה כשחלק ניכר מאותה תקופה הוא שווה מאחורי סורג ובריש בניגוד לנאמר בסעיף 42 לפקודת התעבורה. בית משפט קמא לא גזר למערער קנס. בסופו של יום, אין מדובר בגזר דין שניתן להתערב בו, והערעור נדחה.

ניתן והודע היום, ו' ניסן התשע"ה,
26/03/2015, במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט

הוקלד על ידי נופר דוידי